Brief instructions for printing:

- Print out the 2 following pages both-sided (dupex) on *one sheet*
- Cut the sheet in the middle and place the *top half* over the *bottom half*
- Fold centrical and possibly fasten the folding with staples!

The mini leaflet is ready!

התנ"ך מגלה את המשיח ואת הקורבן המושלם שלו

דנייאל פרק ט, פסוקים כה-כו

יב אָז, כּי, יְבַּ, כּיּ, יְבַ כּיִּ, יְכֵּי נּהּ וְתֵּדַּע וְתַשְּׁכֵּל מִן־מֹצֶא דָּבָׁר לְהָשִׁיבֹ וְלְבְנוֹת יִרְוּשָׁלֵּם עַד־מָשִׁיחַ נָגִּיד שֲבֻעִים שִׁבְעֵה וְשְׁבֵעִים הָעִתְּים: נּי וְאָחֲרֵי הַשְּׁבֵעִים שִׁשְׁים וּשְׁנַיִם יִכָּרֶת מְשִׁיחַ וְאֵין לְוֹ וְהָעִיר וְהַלְּדָשׁ יַשְׁבָעִים שְׁשִׁים וּשְׁנַיִם יִכָּרָת מְשִׁיחַ בָּשֶׁטֶף וְעַדֹ קֵץ מִלְחָמָה נֶחֱרֶצֶת שְׁמַמְוֹת: (פרשנות: צו להשיב ולבנות מחדש ירושלים ב<u>ערר</u> 452 לפנה"ס + 69 שבועות של שנים (483 שנים) = 32 לספירה)

ישעיהו פּרק נב, פּסוק יג - פּרק נג, פּסוק יב
יג הְנֵּה יַשְׂפָיל עַבְדֵּי יָרְוּם וְנָשֶׁא וְגָבָהּ מְאְֹד: יִּדְ פְּאֲשֶׁר
שְׁמְמְוּ עָלֶּיךְּ רַבִּים כֵּן-מִשְׁחָת מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתְאָרָוֹ מִבְּנֵי
אָדֶם: יּיּ כֵּן יַזֶּהֹ גּוֹיָם רַבִּים עָלֶיו יִקְפְּצְוּ מְלְכָים פִּיהֶם כִּי
אֲשֶׁר לְא־סֻפַּר לְהֶםֹ רָאוּ וַאֲשֶׁר לְא־שֶׁמְעָוּ תְבּוֹנְנוּ:
א מִי הֶאֶמֶין לִשְׁמֵעְתָנוּ וּזְלְוֹע יְהֹוֶה עַל־מִי נִגְּלְתָה:
בּ וַיַּעַל כַּיּוֹנֵק לְפָנָיו וְכַשַּׁרֶשׁ מֵאֲרֶץ צִיְּה לֹא־תָאַר לְוֹ
וְלָאׁ הָדֶר וְנִרְאֵהוּ וְלְאֹ־מַרְאֶה וְנֶחְמְדֵהוּ: ג נִבְזֶהׁ וְחָדַל
וְלִאׁ הָדֶר וְנִרְאֵהוּ וְלְאֹ־מַרְאֶה וְנֶחְמְדֵהוּ: ג נִבְזֶהׁ וְחָדַל
אִישׁים אִישׁ מַכְּאֹבְוֹת וִידְוּעַ חֻׂלִי וּכְמַסְתֵּר פָּנִיםׁ מִמֶּנוּוּ

בראשית פרק כב, פסוקים ח-יג

ה וַיּאמֶר אַבְרָהָּם אֱלֹהִּים יִרְאֶה־לָּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלֶה בְּנֵי (...) יג וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיְּעֲלֵהוּ לְעֹלֶה תַּחַת בְּנִוֹ

במדבר פרק כא, פסוקים ח-ט

ּ וּוּאמֶר יְהֹּוָה אֶל־מּשֶּׁה עֲשֵׂה לְךֵּ שָׁלָף וְשִּׁים אֹתָוֹ עַל־ גֵס וְהָיָה כָּל־הַנָּשׁוּךְ וְרָאָה אֹתָוֹ וְחָי: ּ וַיִּעַשׁ מּשֶׁה נְחַשׁ נְחֹשֶׁת וַיְשָׁמֵהוּ עַל־הַגֵּס וְהָיָָה אִם־נָשַׁךְ הַנָּחָשׁ אֶת־ אִישׁ וְהָבֶּיט אֶל־נְחַשׁ הַנְּחָשֶׁת וָחָי

ויקרא פרק יז, פסוק יא

א כִּי־נֶפֶשׁ הַבָּשָׂרۨ בַּדָּם הִוּאֹ וַאֲנִּי נְתַתָּיוּ לְכֶםּ עַל־ הַמִּזְבֵּׁחַ לְכַפֵּר עַל־נַפְּשְׁתִיכֶם כִּי־הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יִכַפֵּר

תהילים פרק קיח, פסוקים כב-כז

בּ אֶבֶן מֶאָסְוּ הַבּּוֹנֵים הְְיִתָּה לְרָאשׁ פְּנָּה: כג מֵאָת יֶהֹוָה הָיִתָּה זֻּאֹת הָיא נִפְּלָאת בְּעִינֵינוּ: (...) כו בְּרְוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהֹוֶה (...) סּ אֵל | יְהֹוָהؒ וַיָּאֶר לְנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֵבֹתִים עֵד קַרְנוֹת הַמִּזִבֵּחַ

משלי פרק ל, פסוק ד

דּ מֶי עָלֶה־שָׁמַּיִם וַיַּרֵַּד מֶי אֶסַף־רֹּוּחַ בְּּחָפְנָּיו (...) מֵי הֵקִים כָּל־אַפְסִי־אֶרֶץ מַה־שָּׁמִוֹ וּמְה־שֶּם־בְּנוֹ כִּי תָדֶע

HaTanach revealing the Messiah and His perfect sacrifice

Dan. 9:25f.: "Know and understand this: From the time the word goes out to restore and rebuild Jerusalem until the Anointed One, the ruler, comes, there will be seven 'sevens,' and sixty-two 'sevens.' It will be rebuilt with streets and a trench, but in times of trouble. ²⁶ After the sixty-two 'sevens,' the Anointed One will be put to death and will have nothing. The people of the ruler who will come will destroy the city and the sanctuary. The end will come like a flood: War will continue until the end, and desolations have been decreed." (Commentary: Decree to rebuild Jerusalem *about* 452 BC + 69 year-weeks (483 years) = 32 AD)

Isa. 52:13 - 53:12: "See, my servant will act wisely; he will be raised and lifted up and highly exalted. 14 Just as there were many who were appalled at him- his appearance was so disfigured beyond that of any human being and his form marred beyond human likeness-15 so he will sprinkle many nations, and kings will shut their mouths because of him. For what they were not told, they will see, and what they have not heard, they will understand. 1 Who has believed our message and to whom has the arm of the Lord been revealed? 2 He grew up before him like a tender shoot, and like a root out of dry ground. He had no beauty or majesty to attract us to him, nothing in his appearance that we should desire him. 3 He was despised and rejected by mankind, a man of suffering, and familiar with pain. Like one from whom people hide their faces he was despised, and we held him in low esteem. 4 Surely he

took up our pain and bore our suffering, yet we considered him punished by God, stricken by him, and afflicted. 5 But he was pierced for our transgressions, he was crushed for our iniquities; the punishment that brought us peace was on him, and by his wounds we are healed. 6 We all, like sheep, have gone astray, each of us has turned to our own way; and the Lord has laid on him the iniquity of us all. 7 He was oppressed and afflicted, yet he did not open his mouth; he was led like a lamb to the slaughter, and as a sheep before its shearers is silent, so he did not open his mouth. 8 By oppression and judgment he was taken away. Yet who of his generation protested? For he was cut off from the land of the living; for the transgression of my people he was punished. 9 He was assigned a grave with the wicked, and with the rich in his death, though he had done no violence, nor was any deceit in his mouth. 10 Yet it was the Lord's will to crush him and cause him to suffer, and though the Lord makes his life an offering for sin, he will see his offspring and prolong his days, and the will of the Lord will prosper in his hand. 11 After he has suffered, he will see the light of life and be satisfied; by his knowledge my righteous servant will justify many, and he will bear their iniquities. 12 Therefore I will give him a portion among the great, and he will divide the spoils with the strong, because he poured out his life unto death, and was numbered with the transgressors. For he bore the sin of many, and made intercession for the transgressors."

Ps. 22: 6-31: "But I am a worm and not a man, scorned by everyone, despised by the people. 7 All who see me mock me; they hurl insults, shaking their heads. 8 "He trusts in the

ּד אָכֵן חַלַיַּנוֹ הָוּא נָשָּׁא וּמַכָּאבֵינוּ סָבַלָּם וַאַנַחַנוּ ַחַשַּׁבְנָהוּ נָגוּעַ מִכֵּה אֱלֹהָים וּמִענַה: הּ וָהוּא מְחֹלֵל מִפְּשָׁעֵנוּ מִדֶּכָּא מֱעֲונוֹתֵינוּ מוּסֵר שָׁלוֹמֵנוּ עַלְיו וּבַחֲבֶרָתוֹ נִרְפָּא־לֵנו: ּ כַּלְּנוֹ כַּצְאון תָּעִינוּ אֵישׁ לְדַרְכְּוֹ פּנינוּ ויהוָה הפגיע בו את עון כּלְנו: ז נגַּשׁ והוּא נענה וַלָּא יִפָּתַּח־פִּיוֹ כַּשָּהֹ לַטֵבַח יוּבָּל וּכְרַחֶּל לְפָנֵי גִּזְזֵיִהַ ַבֶּאֶלֶמָה וְלָא יִפְתַּח פִּיו: הּ מֵעְצֶר וּמִמִּשְׁפָּטֹ לֻלֶּח וְאֶת־ דוֹרוֹ מֵי יִשׂוֹחָחַ כֵּי נָגזַר מֵאָרץ חַוֹּים מִפּשׁע עַמִי נַגַע לָמו: עּ וַיָּתֶּן אֶת־רְשָׁעִים קבְרוֹ וְאֶת־עָשִּׁיר בִּמֹתָיו עַל ַלְא־חָמֶס עַשָּׁה וְלָא מִרְמָה בִּפֵיו: יּ וֵיהֹוֶה חָפֵץ דַּכָּאוֹ הַחַלִּי אָם־תַּשִּׁים אַשָּׁם נַפּשׁוֹ יִראָה זַרַע יַאַרִיךְ יַמִים וָחֱפֵץ יִהֹוָה בָּיָדוֹ יִצְלֶח:יא מֱעֲמֵל נַפְשׁוֹ יִרְאֵה יִשְּׂבָּע בָּדַעִתוֹ יַצְדֵּיק צַדֵּיק עַבְדֵּי לֶרַבֵּים וַעֲוֹנֹתָם הוּא יִסְבְּל: יבּ לָכֵּן אֲחַלֵּק־לְוֹ בֶּרַבִּים וְאֵת־עֲצוּמִים יְחַלֵּק שָׁלָל ֹתַּחַת ּאֲשֶׁר הֶעֶרָה לַמָּוֹת נַפְשׁוֹ וָאֶת־פִּשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא ָחֶטָא־רַבֵּים נָשָּׁא וַלַפְּשָׁעִים יַפָּגִּיע

> תהילים פרק נב, פסוקים ז-לב זּ וְאָנֹכֵי תוֹלַעַת וְלֹאֹ־אֵישׁ חֶרְפַּת אָׁדָׁם וּבְזוּי עֲם: הּ כָּל־רָאַי יַלְעַגוּ לֵי יַפְטֵירוּ בְּשָׁפָּה יָנֵיעוּ רְאשׁ: טּ נִּלֹ אֶל־יְהֹוֶה יְפַלְּטֵהוּ יַצִּילֵהוּ כִּי תָפֵץ בְּוֹ (...)

יי פַּמָיִם נִשְּפַּכְתִּי ְוְהִתְּפֶּרְדוּ כֶּל־עַצְמֹוֹתָי הָיָה לֻבִּי פַּדּוֹנֵג נְמֵׁס בְּתִוֹךְ מֵעֵי: יִי יְּבֵשׁ פַּהָׁרֶשׁ | כֹּחִי וְּלְשׁוֹנִי מֵדְבָּק מַלְקוֹחֵי לָעֲפַר־מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי: יּז כִּי־סְבָבוּנִי מְּלְבָים עֲדָת מֻרִעִים הִקִּיפְוּנִי כֵּאֲרִי יָדָי וְרִגְלֶי: יי אָסַפֵּר כָּל־עַצְמוֹתֵי הָמָה יַבִּיטוּ יִרְאוּ־בָי: יי יְחַלְקוּ בְגָדִי לְהֶם וְעַל־לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרֶל: (...) מֹ יִזְכְרָוּ | וְיָשֲבוּ אֶל־יִהֹוָה כָּל־אַפְסֵי־אֶּרֶץ וְיִשְׁתְּחֵוּוּ לְפָנֶּיךְ כָּל־מִשְׁפְּחָוֹת גּוֹיִם: (...) מְּ זֶרַע יַעְבְדֶנֵנּוּ יְסַפֵּר לַאדֹנִי לַדּוֹר: ּבִּ יָבֹאוּ וְיִגְּיִדוּ צִּדְקְתָוֹ לְעָם נוֹלָד כִּי עָשֶׁה

זכריה פּרק יב, פּסוק י - פּרק יג, פּסוק ו
י וְשָׁפַּכְתִּי עַל־בֵּית דְּוִּיד וְעַל | יוֹשֵׁב יְרְוּשָׁבָׁם רְוּחַ חֵן
וְתָחֲנוּנִּים וְהִבְּיטוּ אֵלַי אֵת אֲשֶׁר־דָּקֶרוּ וְסֵפְּדָוּ עַלְיוּ
יְּא בְּיּוֹם הָהֹוּא יִגְדַּל הַמִּסְפֵּד בִּירְוּשָׁלֵם כְּמִסְפַּד יִּא בְיּוֹם הַהֹּוּא יִגְדַל הַמִּסְפֵּד בִּירְוּשָׁלֵם כְּמִסְפַּד מְשְׁפָּחוֹת הְבָּקוֹר:
הְדְּרְהָמוֹן בְּבִקְעַת מְגִּדּוֹן: יב וְסְפְּדָה הָאֹּרֶץ מִשְׁפָּחוֹת מְשְׁפָּחוֹת בְּית־דָּוִיד לְבָד וּנְשִׁיהֶם לְבָּד מִשְׁפָּחוֹת בִּית־נָתָן לְבָּד וּנְשִׁיהֶם לְבָד: (...)
הִּלְּשִׁהֶם לְבָד: א בְּיּוֹם הַהֹּוּא יְהְיֶה מְקוֹר נִפְּתָּח לְבֵּד אַנְיִים לְבָּד וּנְשִׁיהָם לְבָּד (...)
הְנִשִׁיהֶם לְבָד: א בְּיוֹם הַהוּוּא יְהְיֶה מְקוֹר נִפְּתָּח לְבֵּד אַלִּית הְאֵלֶּה בַּיוְ יָדֶיךְ וְאָמֵּר אֲשֶׁר הֻכֵּיִתִי בָּית מְמִּבּיוֹת הָאֵלֶה בֵּין יָדֶיךְ וְאָמֵר אֲשֶׁר הֻכֵּיִתִי בְּית מְמִלְּת מְמָבְר. (...) וּנְמִלְי בְּיִבְית מְמִבּיוֹת הָאֵלֶה בִּין יָדֶיךְ וְאָמֵר אֲשֶׁר הֻבֵּיתוֹר בְּיִלְית בְּיִלְית בְּיִים לְבָּד יִיְרְוּשְׁבָּי וְיִדְיִיךְ וְאָמֵר אֲשָׁר הֻבֵּיתוֹת הָאֵלֶה בְּין יְדֶיךְ וְאָמֵר אְשֶׁבְּר הַמִּינִית בְּיִית מְמִים לְבִּד מִיּחְבּית בְּיִים הְבֹּמִים הְבּמִּנְוֹת הָאֵלֶה בְּין יְדֶיךְ וְאָמֵל רְ וְאָבָּר מִים מְּבִּית בְּיִבּית בְּיִבּיוֹת הָאֵלֶה בְּין יִבְיך וְשִׁיל בְּיִם מְּבִים בְּיִר מִיבְּים הָם מִבְּית בְּיִים בְּיִים בִּים בְּבִּית בְּיִים בְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִם בְּבּית בְּיִבְּים בְּיִם בְּיִּים בְּיִבּית בְּיִם בְּיִבּית בְּיִים בְּיִים בְּיִם בְּיִבּים בְּיִם בְּיִבּית בְּיִים בְּים בְּיִבּים בְּיִים בְּים בְּית בְּיוֹב בְּית בְּיִים בְּיִבּית בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוּים בְּיוֹם בְּיוּים בְּיבְּיבְּים בְּיוּים בְּיוּים בְּעְבְּיוּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִיוּים בְּיוֹים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיוּים בְּיוֹם חִיּיְיבְיוּיוּבְּיב ב

1"On that day a fountain will be opened to the house of David and the inhabitants of Jerusalem, to cleanse them from sin and impurity. (...)

⁶ And they will say to him, what are these wounds between your hands? Then he will answer, they were given (/smitten/beaten) me in the house of my beloved."

Gen. 22: 8,13: "Abraham answered, "God himself will provide the lamb for the burnt offering, my son." (...) ¹³ He went over and took the ram and sacrificed it as a burnt offering instead of his son."

Num. 21:8f.: "The Lord said to Moses, "Make a snake and put it up on a pole; anyone who is bitten can look at it and live." 9 So Moses made a bronze snake and put it up on a pole. Then when anyone was bitten by a snake and looked at the bronze snake, they lived."

Lev. 17:11: "For the life of a creature is in the blood, and I have given it to you to make atonement for yourselves on the altar; it is the blood that makes atonement for one's life."

Ps. 118: 22-27: "The stone the builders rejected has become the cornerstone; 23 the Lord has done this, and it is marvelous in our eyes. (...) 26 Blessed is he who comes in the name of the Lord. (...) 27 The Lord is God, and he has made his light shine on us. Bind the festal sacrifice with ropes up to the horns of the altar."

Prov. 30:4: "Who has gone up to heaven and come down? Whose hands have gathered up the wind? (...) Who has established all the ends of the earth? What is his name, and what is the name of his son? Surely you know!"

Lord," they say, "let the Lord rescue him. Let him deliver him, since he delights in him. (...) 14 I am poured out like water, and all my bones are out of joint. My heart has turned to wax; it has melted within me. 15 My mouth is dried up like a potsherd, and my tongue sticks to the roof of my mouth; you lay me in the dust of death. 16 Dogs surround me, a pack of villains encircles me; they pierce my hands and my feet. 17 All my bones are on display; people stare and gloat over me. 18 They divide my clothes among them and cast lots for my garment. (...) 27 All the ends of the earth will remember and turn to the Lord, and all the families of the nations will bow down before him. (...) 30 Posterity will serve him; future generations will be told about the Lord. 31 They will proclaim his righteousness, declaring to a people yet unborn: He has done it!"

Zech. 12:10 - 13:6: "And I will pour out on the house of David and the inhabitants of Jerusalem a spirit of grace and supplication. They will look on me, the one they have pierced, and they will mourn for him as one mourns for an only child, and grieve bitterly for him as one grieves for a firstborn son. ¹¹ On that day the weeping in Jerusalem will be as great as the weeping of Hadad Rimmon in the plain of Megiddo. ¹² The land will mourn, each clan by itself, with their wives by themselves: the clan of the house of David and their wives, the clan of the house of Nathan and their wives, ¹³ the clan of the house of Levi and their wives, the clan of Shimei and their wives, ¹⁴ and all the rest of the clans and their wives.